

WITTE DONDERDAG, 9 april 2020

Pater Gerard Noom, sma

Inleiding

Na het kruisteken en de begroeting wordt de viering als volgt ingeleid:

Hartelijk welkom dit uur waarin we Jezus mogen leren kennen 'ten voeten uit'. De drie heilige dagen, Paastriduüm, openen we vanavond. In het laatste Avondmaal vieren we het leven, lijden en de dood van Jezus en de belofte door de dood heen. Wat ondenkbaar is: dood en verrijzenis.

Bij die laatste keer dat Jezus in vriendschap met zijn leerlingen aan tafel zit, vat Hij zijn leven concreet samen door een voorbeeld van totale dienstbaarheid. Breken en delen. Daarvoor gaat de Meester voor zijn leerlingen door de knieën. Hij wast hen de voeten. Het werk van een slaaf. Zijn woorden en gebaren worden nog niet begrepen. Petrus protesteert. Breken en delen van Brood en de Beker van het Verbond brengen een heilige onrust. Voor een ieder die volgeling van Jezus wil zijn wordt het een gevaarlijke herinnering.

Dat wij met eerbied Hem volgen op deze avond en de dagen die komen gaan.

HET HEILIG EVANGELIE VOLGENS JOHANNES 13, 1-15

Preek: pater Gerard Noom

Dierbare Parochianen,

Wanneer het Paasfeest ophanden is, weet Jezus dat zijn uur gekomen is. Het uur van de waarheid is aangebroken. Jezus gaat uit deze wereld terug naar de Vader. De vooravond van zijn lijden en dood. Maar Johannes legt rondom de dood van Jezus nergens de nadruk op het lijden. Voor Johannes is Jezus' dood geen lijden, maar doorgang naar de heerlijkheid bij zijn Vader.

We vieren vanavond de Eucharistie, wij herdenken dat Jezus ons dat heeft nagelaten, maar Johannes vermeldt geen instelling van De Eucharistie, maar Jezus gaat voor het laatst met zijn leerlingen aan tafel. En dan zijn we getuigen van een tafereel dat de waarde heeft van een testament. Jezus staat op en legt zijn bovenkleed af. Afleggen en opstaan. Dood en Verrijzenis. Wat Jezus nu doet, verwijst naar de mens, die zijn leven gaat afleggen en uit de dood gaat opstaan om te komen tot nieuw leven.

Heel concreet maakt Jezus deze avond zijn eigen woorden waar: "De mensen zoon is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen."

Macht noch aanzien begeerde Hij. Want Hij leefde niet alleen voor zichzelf, geborgen en veilig. Maar Hij was dienstbaar als een knecht en juist daardoor een groot mens. Nu, op dat beslissende uur buigt Hij zich naar ons toe, en maakt zich kwetsbaar en toont met dit gebaar dat zijn leven is samen te vatten in deze twee woorden: dienen en delen.

Het gebaar van de voetwassing is hetzelfde als het gebaar van het breken en delen van het brood. En rondkijkend naar zijn leerlingen zegt Hij: "Begrijpen jullie wat ik gedaan heb." Eén man heeft het heel goed begrepen en voelt aan dat dit gebaar én deze vraag zijn leven definitief zullen veranderen: Petrus.

Petrus trekt zich terug en protesteert. Hij voorvoelt wat het betekent, wat Jezus gaat doen, want wie dat gebaar van Jezus aan zich laat voltrekken, levert zich volledig aan Hem uit. Na veel vallen en opstaan ontdekt Petrus geleidelijk aan dat het gebaar van zijn meester hem uitnodigt zijn leven in te richten zoals Hij, dienstbaar teneinde toe.

Het breken en delen van de Eucharistie dat de andere evangelisten ons verhalen, vinden wij bij Johannes terug in het gebaar van de voetwassing- symbool van absolute zelfgave. Zó met mensen omgaan, dat is toewijding, dat is dienstbaarheid, dat is het hart van de eucharistie.

Het gebaar van Jezus nodigt ook ons uit, de weg te gaan die we morgen overdenken. De weg van toewijding en dienstbaarheid. Als "mensen van de weg" zoals christenen vanouds genoemd werden, vormen wij zo samen een geloofsgemeenschap in Jezus' naam.

In die geloofsgemeenschap vieren wij als getuigenis van onze onderlinge liefdesband vandaag onder de tekenen van brood en wijn Hem die zijn leven aflegde voor ons. Wanneer wij in zijn voetsporen willen treden, verwacht Hij van ons een concrete reactie op zijn uitnodiging: "Ik heb jullie een voorbeeld gegeven, opdat ook jullie zult doen, zoals Ik jullie gedaan heb."

AANBIDDING van het ALLERHEILIGSTE.

Heer, de ogen van allen zien hoopvol naar U op. Aan ieder geeft Gij voedsel op zijn tijd. Uw hand gaat open en al wat leeft vervult Gij met uw zegen.

Van de opgang der zon tot aan haar ondergang is mijn Naam groot onder de volkeren. En in elke plaats wordt geofferd en biedt men mijn Naam een reine offerande aan. Want groot is mijn Naam onder de volken. Komt, eet van mijn brood en drinkt de wijn die Ik voor u gemengd heb.

Dit zegt de Heer: Dit is mijn Lichaam, dat voor u gegeven wordt. Deze beker is het nieuwe verbond in mijn Bloed. Elke keer dat gij deze gaven nuttigt, doet dit tot gedachtenis aan Mij.

